

[Anden Næstformand.]

Formanden har paalagt mig at gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at der i Morgen formentlig vil blive afholdt Aftenmøde, saafremt det ikke lykkes at tilendebringe Forhandlingerne i Eftermiddagsmødet.

Mødet hævet Kl. 4⁴⁵.

93de Møde.

Fredag den 21. Marts Kl. 1.

Formanden: I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Finansministeren, at han agter her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Toldloven af 29. Marts 1924.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Finansministeren, at han agter her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Afgift til Stat og Kommuner paa Omsætningen af stærke Drikke og

Forslag til Lov om Ændring af Spiritusbeskatningen m. m.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ændring i Reglerne for Indkomst- og Formuebeskatningen til Staten har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Ved Folketingsmand Vanggaard er fra Vinhandlerforeningen modtaget et Andragende om, at banderolerede Varer fritages for forhøjet Afgift. Eksemplarer af Andragendet vil blive omdelt.

Udenfor Dagsordenen har Finansministeren Ordet for at fremsætte de nu anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Bramsnæs): I Efteraaret blev det meddelt fra Regeringen, at det var Hensigten at fremsætte Forslag om Restaurationsskattens Ophævelse, og ved mine Udtalelser ved Finanslovens første Behandling kom jeg ogsaa ind paa dette Spørgsmaal og tilføjede til Udtalelserne om, at et saadant Forslag vilde fremkomme, at det vilde blive nødvendigt at skaffe Kompensation for de Indtægter, Staten derved gav Afkald paa. Jeg kan godt sige, at jeg allerede den Gang ønskede, at det skulde være muligt at undlade at forlange Kompensation for samtlige de Indtægter, som Restaurationsskatten gav; men ærede Medlemmer vil sikkert forstaa, at det var umuligt for mig at udtale noget derom paa det Tidspunkt. En Afgørelse af, hvorvidt noget saadant var muligt, og i hvilket Omfang det var muligt, maatte naturligvis udsættes, indtil man fik et nogenlunde klart Overblik over den økonomiske Situation, saaledes som den vilde komme til at forme sig i det næste Finansaar. Nu, da vi nærmer os Slutningen af Finansaaret, er det muligt at faa et saadant Overblik, og jeg skal da straks sige, at jeg har ment det forvarligt at fremsætte et Forslag om Restaurationsskattens Ophævelse, uden samtidig at fremsætte Forslag om fuld Kompensation for de Indtægter, som Staten derved giver Afkald paa.

Naar Restaurationsskatten har vakt megen Uvillie i Landets Befolkning og i Erhvervskredse, skyldes det, at Restaurationsskatten i Virkeligheden er en ensidig Skat, som paa Grund af denne Ensidighed kommer til at virke skævt, kommer til at virke paa en Maade, som man under normale Forhold ikke venter, at en Skat vil komme til at virke. Den virker for det første ensidigt overfor et enkelt Erhverv. Hele vor Restaurations- og Hotelindustri har jo, og jeg mener med Grund, beklaget sig over, at en saadan Skat bestod, idet der neppe kan være Tvivl om, at det i ikke ringe Grad har hindret en Udvikling i dette Erhverv. Men samtidig vil den Befolkning, som kommer til at staa overfor Skattens Betaling paa Restaurationerne, hurtigt lægge Mærke til, hvor uretfærdigt denne Skat virker. For det er jo saadan, at denne Skat virker ganske paa samme Maade og ganske med